

δόξα

δόξα, η, ουσ. [<αρχ. δόξα (= γνώμη)], η δόξα. (Ακολουθούν 15 φρ.)·

- ανοίγεται πεδίου δόξης λαμπρό(ν), βλ. λ. [πεδίο](#)·

- ανοίγεται στάδιον δόξης λαμπρό(ν), βλ. λ. [στάδιο](#)·

- δόξα να 'χει ο γιαραμπή(ς) ή δόξα τω γιαραμπή, βλ. λ. [γιαραμπής](#)·

- δόξα να 'χει ο Θεός ή δόξα σοι ο Θεός ή δόξα τω Θεώ, βλ. λ. [Θεός](#)·

- είμαι στις δόξες μου, είμαι στο απόγειο της δύναμής μου ή των επιτυχιών μου: «τώρα που είμαι στις δόξες μου, όλοι θέλουν να μου κάνουν παρέα»·

- εκεί που θα λέγαμε δόξα σοι ο Θεός, είπαμε βόηθα Παναγιά ή εκεί που θα λέγαμε δόξα σοι ο Θεός, είπαμε Παναγία βοήθα, βλ. λ. [Θεός](#)·

- ... και ξανά προς τη δόξα τραβά, λέγεται ειρωνικά για δυσάρεστη κατάσταση, που ύστερα από μικρή παύση εμφανίζεται με μεγαλύτερη ένταση: «μόλις βγήκε απ' τη φυλακή μπλεχτηκε με τις παλιοπαρέες του και ξανά προς τη δόξα τραβά». Αναφορά στο στρατιωτικό εμβατήριο η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει δεν της νοιάζει φοβέρα καμιά, μόνο λίγο καιρό ξαποσταίνει και ξανά προς τη δόξα τραβά·

- μεγάλες δόξες, σπουδαίες επιτυχίες, ιδίως στις γυναίκες, σπουδαία γλέντια, ζωή μέσα σε πλούτο και ευημερία: «κάποτε είχε μεγάλες δόξες, αλλά τώρα γέρασε ο φουκαράς και ζει με τις αναμνήσεις του»·

- ο βλάχος κι αν αγίασε, σκατένια δόξα πήρε, βλ. λ. [βλάχος](#)·

- προς δόξα(ν) του (της)..., λέγεται ειρωνικά για τον υπεύθυνο κάποιας αρνητικής ή δυσάρεστης ενέργειας ή κατάστασης: «για μια υπογραφή έτρεχε από γραφείο σε γραφείο για μια υπογραφή προς δόξαν της δημοσιοϋπαλληλικής αδιαφορίας»·

- τέλος και τω Θεώ δόξα, βλ. λ. [τέλος](#)·

- την πήρε δόξη και τιμή, την παντρεύτηκε σύμφωνα με το χριστιανικό τυπικό, με πλήρη νομιμότητα: «πέντε χρόνια την τραβολογούσε τη δόλια, ώσπου στο τέλος τ' αποφάσισε και την πήρε δόξη και τιμή». Από τη φρ. που ψάλλει ο παπάς κατά το μυστήριο του γάμου Κύριε ό Θεός ήμών δόξη καί τιμή στεφάνωσον αυτούς. Συνών. την πήρε με δόξα και τιμή / την πήρε με παπά και μα κουμπάρο / την πήρε με στεφάνι·

- την πήρε με δόξα και τιμή, βλ. φρ. την πήρε δόξη και τιμή·

- τον πλούτο πολλοί εμίσησαν, τη δόξα ουδείς, βλ. λ. [πλούτος](#)·

- του χωριού ο άγιος δόξα δεν έχει, βλ. λ. [άγιος](#)·